

naar han kan enes med dem derom; men, hvad vi ville forhindre, er, at han skal kunne anvende Tvang i saa Henseende. Jeg kommer nu til det Forslag, som vi have stillet med Hensyn til det særdeles vigtige Punkt i Lovforslaget, der angaar Sikkerheden for, at der kun bliver anvendt god Koppevædffe. Der blev som bekjendt ifjor vedtaget en Bestemmelse her i Thinget, hvorefter det blev paalagt Justitsministeriet at træffe saadanne Foranstaltninger, at der kunde blive bragt Sikkerhed tilveie for, at det kun var god Koppevædffe, der blev benyttet. Det Udvalg, som var nedsat i det andet Thing, har blandt Andet i denne Henseende udtalt Følgende — jeg haaber, at den høitærede Formand ikke vil have Noget imod, at jeg oplæser et Par Linier — „Tilveiebringelsen af sund Vaccine maa anses som Grundbetingelsen for den hele Foranstaltnings heldbringende Virkning, og selv om den Mangel paa Tillid og den Vngstelse, som vistnok i saa Henseende er tilstede, maatte være overdreven eller mindre besøiet, saa er det dog en berettiget Fordring, at det bør ligge klart for Enhver, at der fra det Offentliges Side sker Alt, hvad der kan ske, for at sikre en heldig Virkning af Koppeindpodningen og forhindre, at der samtidig dermed indbringes skadende Stof.“ Med disse Ord for Die, som jeg fuldstændig gjør til mine, kan jeg ikke lade være at udtale, hvad jeg allerede ved 1ste Behandling har udtalt, at det er meget utilstrækkelige Foranstaltninger, som Lovforslaget foreslaar. I Grunden er der ifølge disse Bestemmelser ikke mere Sikkerhed, end der er nu, nemlig den Sikkerhed, som uledes af den Tillid, man kan have til den Læge, der foretager Indpodningen, thi Sagen er: Hvem skal paaaje, at den Instrux, her er givne Lægerne, bliver overholdt? Ved Siden deraf skal jeg ikke undlade at anføre en Mening, som allerede er udtalt ifjor, og som efter min Overbevisning er rigtig, nemlig at vi burde forsøge at tilveiebringe den Sikkerhed, som kan bringes tilveie, hvilket bedst sker ved, at man sørger for at faa dyriff Vaccine. Der er i andre Lande truffet omfattende Foranstaltninger i saa Henseende. Efterat denne

Sag var sat i Bevægelse for — saavidt jeg mindes — 7 Mar tilbage i Frankrig, har der været anstillet meget omfattende Undersøgelser og Forsøg. Man har i Frankrig nedsat en Kommission, som foretog meget alvorlige Forsøg, og Udbyttet af dem var, at den dyriff Vaccine var i alle Maader ligesaa god som den, man faar efter den almindelige Maade at tage Koppevædffe paa, og derhos har den Fordeel, at der ved den ikke er den mindste Fare for at oversføre Smitte. Det maa maaffe være mig tilladt her at oplæse nogle Linier af en i Ugekrift for Læger optagen meget god Artikel, der betegner disse Forsøg saaledes: „Da disse forskellige Forsøgsrækker saaledes have givet det Resultat, at Anvendelsen af Kolymsen ikke medfører nogen Mislighed, at denne Lymfe“ slaar ligesaa godt an som den sædvanlig brugte, og at den udelukker Muligheden af at indpode Syfitts ved Vaccinationen, saa synes det at maatte anses for ønskeligt, at den „dyriff Vaccination“ maa afloje Vaccinationen fra Arm til Arm“. Den omtalte Vaccination er allerede gennemført saaledes, at f. Ex. i St. Petersborg bliver der daglig indpodet 200 Børn med dyriff Vaccine. I Belgien er der oprettet et Institut, som paa Forlangende af Læger eller Communer sender dyriff Vædffe i Mar, rigtignok for Betaling, men for en moderat Betaling. Hvad er der nu gjort for os i saa Henseende. Det er ikke mig bekjendt, at der er gjort Noget som helst, og dog staar det for mig saaledes, at hvis de Fordringer, som med saa stor Ret ere udtalte i Landstingets Betænkning fra ifjor, skulle i nogen Maade ske Fyldest, da maa vi komme til, at dyriff Vaccine maa kunne faas af dem, der maatte anse netop dette for nødvendigt til Betyggelse ved deres Børns Indpodning. Vi have derfor tilladt os at foreslaa den Ændring til Lovforslagets § 8, at der i 2den Linie indsættes: „saavel dyriff som almindelig“. Vi ere som sagt ikke gaaede saa vidt at foreslaa, at al Koppevædffe skal besørjes fra den kongelige Vaccinationsanstalt, endskjøndt det er vor Mening, at naar der skal være Tale om Ansvar, da maa Ansvaret søges paa eet Sted, medens det smuldrer hen, naar det ligger paa